

Редакторъ:
АНТОНЪ ХРИСТОВЪ
.....
излиза петъкъ
.....
год. абонаментъ
50 лева
броя 1 лв.

НОВИ ДНИ

публикации по
споразумение.

РЕДАКЦИЯ И
администрация:
книжарница
„ИСКРА“
Ески-Днумаа.

Седмичникъ за култура, стопанство и общественъ животъ.

ГОДИНА

19 януарий 1934 година.

БРОЙ 4

Г-ца Мара Ст. Герова

Г-нъ Милко Димитровъ

чинов. Попул. Банка гара Дралфа

Сгодени 8. I. 1934 г

Ески-Днумаа

Ески-Днумаа

ОБЩЕСТВЕНИЯТЪ ВОДАЧЪ

„Който си тури ржката на ралото и гледа назадъ,
не е годенъ за царството небесно“.

ХРИСТОСЪ,

Съ този афоризъмъ е ха-
рактеризиралъ Христосъ дѣлото
на дейността на своитѣ апосто-
ли. Който е тръгналъ следъ не-
го, трѣбва да се отрече отъ
всяки земни блага и интереси,
да озаренъ единствено отъ свѣт-
лото сияние на идеала да вър-
ви напредъ и напредъ.

Сжиятъ афоризъмъ трѣб-
ва да се приложи и къмъ днеш-
нитѣ обществени водачи, които
претендиратъ да водятъ обще-
ството и го напътствуватъ къмъ
по-красивъ и по-добър животъ.

Обществени водачи имаме
отъ различни величини, но всѣ-
ки е водачъ, който застава на
пътъ на каква да е обществена
дейностъ, организация и др. и
взема ангажиментъ да защи-
та обществени интереси. Ко-
гато обществения водачъ въ
своята дейностъ се ръководи
единствено отъ интереситѣ на
обществото, групата или ор-
ганизацията, които представлява,
както оставя своитѣ лични ин-
тереси на най-заднен планъ, та-
кавъ водачъ е достоенъ и оп-
равдава ролята, която е приелъ
да изпълнява. Колкото общест-
вения водачъ е по-безкорисенъ
и личнитѣ си интереси
корисира съвършено, толкова
по-достоенъ за поста си и
по-много по има шансъ да се
успѣе съ успѣхъ дѣлото на
пътъ служи. Христосъ ни дава
най-великъ примѣръ, какъ въ
своята дѣла бже обществениятъ
водачъ и затова дѣлото му пре-
живява въ вѣковетѣ.

Но ако Христосъ въплот-
илъ водачи не отъ „мира сего“,
както казватъ нѣкои, то история-
та на човѣчеството ни дава при-
мери на обикновени смъртни
люди, които като обществени
водачи се издигали на височина,
гдето и днесъ може да ни слу-
жи за идеалъ.

Да оставимъ чуждата ис-
тория, която ни сочи водачи на
единностъ и безкористие, като
примери въ стария Римъ, а
да се спремъ на нашата. Бо-

тевъ, Левски, Ст. Караджа, х.
Димитъръ, Каравеловъ и плеа-
да още обществени дейци и
водачи отъ разни степени и ве-
личини, както отъ предсвобод-
ителната, тъй и отъ следсвобод-
ителната епоха сж примѣри
на обществени водачи, които
достойно сж служили на об-
ществото, като сж дали най-
висшето си благо — живота си
въ служба на него. Тѣ прене-
брегнаха своитѣ лични ин-
тереси, като издигнаха въ култъ об-
ществениятъ и се жертвуваха
за тѣхъ.

Сравнете сега днешнитѣ
обществени водачи съ посоче-
нитѣ по-горе и си правете за-
ключението. Струва ми се, че
всѣко сравнение би било сбид-
но за великото дѣло и свѣтла-
та паметъ на тѣзи водачи.

Но и обществото носи от-
говорностъ за недостойнитѣ си
водачи. Французитѣ иматъ една
пословица, която казва: „Дър-
жавитѣ иматъ управници, как-
вито заслужаватъ“ Сжщото мо-
же да се каже за всѣко об-
щество, партия, група, ор-
ганизация. Обществото излъчва
отъ себе си своитѣ водители.
Ако то се е издигнало на дос-
тойна духовна и морална сте-
пень, ще бже въ състояние
да излъчи отъ себе си достой-
ни водачи и обратно. Следова-
телно, който иска да види въ
нашия общественъ животъ дос-
тойни водачи, трѣбва да рату-
ва за издигане съзнанието, про-
свѣтата и общата култура на
обществото, въ посока на об-
щественa правда, човѣщина,
свобода и благоденствие за
трудящитѣ се народни маси,
които изнемогватъ въ тежъкъ
животъ. Тукъ се открива ши-
роко поле за дейностъ за на-
родната интелигенция, за която
поета казва:

„Но умѣй же и ти отозваться душой
Всѣмъ, кто ищетъ и проситъ участья,
Всѣмъ, кто гибнетъ въ борьбе, кто
подавленъ нуждой,
Кто усталъ отъ грозы и ненастья.“

но, като мълния изъ ясно небе.
срѣдъ ужаситѣ на тригодиш-
ната война, изгрѣ слънцето на
оноправданитѣ, създаде се оте-
чеството на трудящитѣ се. Не
знамъ, на времето всрѣдъ крайно
натегналото положение вслед-
ствие войната, какви изживѣва-
ния сж имали крайно консер-
вативнитѣ елементи.

Страшенъ бѣше удара за
национализма. Това бѣше едно
ненормално положение. И ето
изведнажъ новъ подвигъ: на
западъ изникна новъ опитъ за
социално преустройство въ духъ
на вѣковнитѣ принципи. Реван-
ша бѣше даденъ, равновесието
постигнато. Оставаше да се из-
влече поука отъ тия опити. Но
ето 10 — 15 години изминаха,
всичко взе нормаленъ видъ;
стабилизираха се две нови сис-
теми.

Пжтя до тукъ, обаче, не
бѣше гладъкъ. Ние сме съв-
ременници: видѣхме, знаемъ.
Новото не можеше, така лесно
да се приеме. Трѣбваше про-
дължителни, саръхестествени
дори усилия, за да се увѣнча-
ятъ новитѣ опити съ успѣхъ.
Затова бѣ необходима подкре-
пата на всички, на цѣлия оста-
налъ свѣтъ, на цѣлото чело-
вѣчество. Свѣта бѣ раздѣленъ
на две: за и противъ. Произ-
веждаше се единъ видъ ре-
ферендумъ. Трѣбваше да има
болшинство, за да бже успѣ-
ха сигуренъ. Свѣта като че ли
бѣ превърнатъ въ огромна за-
седателна зала. Всѣки поотдѣл-
но разглеждаше поставенитѣ
на дневенъ редъ въпроси, раз-
сжждаше, обмисляше и тога-
ва се произнасяше: за или про-
тивъ. Съзнавайки или несъзна-
вайки това, обаче, отговора на
всѣки едногo имаше валидностъ
за злободневнитѣ въпроси въ
общечовѣчески мащабъ. Съ
това се утвърждаваше или се
отричаше опита въ тия две со-
циални лаборатории.

Днесъ, обаче, опита е ве-
че система, която е преминала
всички перипетии на колеба-
востъ, на неустойчивостъ и всѣ-
ка критика пада предъ пости-

женията, които дава като ре-
зултати. Нѣщо посвече дори.
Досегашнитѣ опити ставатъ на-
чало на нови опити. Тъкмо отъ
тукъ идва да се възполз. капита-
лизма. Гърчейки се въ наши
дни подъ ударитѣ на стопан-
ската криза, капитализма тър-
си най-радикалния за себе си
изходъ отъ отчаяното полсже-
ние. Събитията въ Германия
идватъ да потвърдятъ това.
Предъ съзнанието на човѣч-
еството е поднесенъ единъ
новъ проектъ. Всички днесъ
разискватъ по него. Единъ сж за,
други противъ. Единъ рѣзко по-
рицаватъ и отричатъ, други
аплодиратъ и сж горещи пск-
лонници. Безъ друго национал-
ния духъ днесъ е въ възходъ.

Националния духъ е въ
триумфъ. Смѣнятъ се сценитѣ.
До сегашния червенъ призракъ
става по-малко страшенъ. На
постиженията въ Русия се про-
тивопоставятъ тия на фашизма.

Едно, обаче, трѣбва да се
знае. Цѣлия останалъ свѣтъ е
зрителъ. Прави се единъ опитъ
въ Германия. Ние сме въ за-
седателната зала и само раз-
искваме. А на тия, които се би-
ятъ въ гърдитѣ и всѣки мо-
ментъ очакватъ фашизирането
на България, трѣбва да кажемъ:
рано е още да предричаме
своята сждба, защото сждбата
сама ще ни постави тамъ кж-
дето трѣбва. Ние само ще ча-
каме своя редъ.

Днесъ е реда на голѣми-
тъ държави. Първи тѣ трѣбва
да разрешатъ тоя въпросъ, та
следъ това и по младитѣ наро-
ди. И това е така, защото,
както до вчера фанатично се
върваше отъ нѣкои, че хегемо-
нията на свѣтитѣ е на прага,
и това бѣ, както виждаме — оп-
ровергнато, така и днесъ, мо-
же съ положителностъ да пред-
скажемъ разочарванието на
тия, които искатъ да надянатъ
на българския народъ кефяви
рубашки, украсени съ счупения
кръстъ.

България не стана болше-
вишка, но тя нѣма да стане и
фашистка. Ето истината.

М. В. въ.

Благотворителностъ или класова солидарностъ

„Напраздни сж проповедитѣ за мораль и добро-
детель въ едно общество, гдето това може да
се постигне само съ тежко пожертвование. въ
едно общество, гдето порокътъ и престѣпленията
непрекъснато царуватъ и се награждаватъ“.

Хобсъ

Въ статията „Благотво-
рителностъ и благотворител-
но дѣло“, печатана въ бр 3
на в. „Нови дни“ се констати-
ратъ остритѣ класови съотно-
шения въ капитализма и нрав-
ствения начинъ за „лѣкуването“
му. Автора намира съществува-
нето на бедни и богати въ пре-
стѣпленията, алчността и же-
стокостта и пр. религиозни по-
нятия и които понижавали мо-
ралната култура.

Въ общи черти ще се спра-
на заглавието на статията, тъй
като малкото мѣсто на в-ка не
позволява да бже обширенъ.

Вѣрата въ прогреса на съ-
временното общество е разко-
лебана, вѣковнитѣ принципи на
буржуазната „демократичностъ“

сж нарушени. Икономическитѣ
и стопански кризи изхвърлиха
маса безработни на улицата.
Консумацията на трудящитѣ се
е намалена до минимумъ. На-
рушено е спокойствието на
буржуазията отъ гладнитѣ и
боси недоволни трудови маси.
Но експлуататорската класа
трѣбва да „спасява“ свещен-
ната си „демократичностъ“ отъ
надигащитѣ се маси и ги хвър-
ля въ лапитѣ на империализма.
Отъ многото потиснически сред-
ства буржуазията ефикасно из-
ползува и „благотворителностъ-
та“! Класата, създава мизерия-
та и бедността, съ цинизъмъ
чрезъ благотворителността се
подиграва съ жертвитѣ си.

Охранения бугжуа или на-

Книгата е завещание, кж-
отъ сърдцата на най-великитѣ
люде, които съ нея ни казватъ,
че не само сж яли, пили, спали,
а че сж прекарвали моменти
на вдѣхновение и подвѣтъ, на
жертвеностъ и творчество.

Дн. Ржскинь.

Изъ печата

При тежкитѣ дни които прежи-
вѣваме, чиновникътъ ще мечтае за
редовна и добра заплата, селенинътъ
ще гледа съ тежка скръбъ покрититѣ
съ дълбокъ снѣгъ ниви, които ще ро-
дятъ сигурно пакъ изобиленъ хлѣбъ,
но после ще трѣбва тоя хлѣбъ да се
продава на нищожна цена, а работ-
никътъ, изтощенъ отъ недояждане и
отъ страшнитѣ материални условия,
при които живѣе ще свива своитѣ из-
нурени ржце, които цѣлъ день рабо-
тятъ и все пакъ не могатъ да зане-
сатъ вжжши най-необходимото.

Кой е виновниятъ за всичко
това? Разбира се, отговорътъ е готовъ.
Тежкитѣ икономически условия, кои-
то гнетятъ не само България, а и
цѣлия свѣтъ. Но помжчи ли се нѣ-
кой въ България да се бори съ тия
условия?

Направи ли се нѣщо за добро-
то на народа? Една пълна безотговор-
ностъ тегне надъ нашата земя, окър-
вавена толкова пжти съ чужда и
братска кръвъ. Тжпото самодоволство
гнети, то е по-страшно и отъ най-
страшната природна стихия. Тжпото
самодоволство е обвзело всички срѣ-
ди, а най-много опартизанената и бю-
рократизирана българска интелиген-
ция...

Л. гласъ 216.

дуть бюрократъ ще помогне
на нуждающитѣ? Нима тѣ сж-
шитѣ не живѣятъ отъ кърва-
вия му трудъ? Експлуататорска-
та класа не създава „благоден-
ствие“ на трудящитѣ се чрезъ
благотворителността, защото
тѣ сж експлуатираната класа и
жертва на капитализма.

Благотворителността е
свойство на потисничество въ
идеологичната дейностъ на
буржуазията. Чрезъ благотво-
рителността се създава убеж-
дението, че днешниятъ строй е
неизмѣнимъ; пречупва, което
върши и религията, борбата на
трудящитѣ се за новъ животъ
— за новъ общественъ строй.
Благотворителността лумпени-
зира индивида, прави го не-
способенъ творецъ въ труда.
Трудитѣ за него става униже-
ние и чувството като социална
единица изчезва. Затова наро-
дътъ ще плува въ тъмнина, ми-
зерия, убийства и всички поро-
ци на загиващата класа. Както
гнилия Римъ на патрицитѣтъ съ-
здаваше зрелища на глебеитѣ,
днесъ буржуазията чрезъ бла-
готворителността хвърля тро-
шици, за да пречупи борбата
на трудящитѣ се.

Нѣма съмнение! Това за
тая охолна класа е „нравственъ“
дѣлгъ! Наистина, „нравствено“
е да раздаваш на беднитѣ
„милостиня“ и да ги питашъ:
„има ли Богъ“! Отрицателния
отгворъ ги лишава отъ това
„хуманно милосърдие“! Нѣма
що! Чудна благотворителностъ!

Съвсемъ другояче стои
въпросъ за пролетарската кла-
сова солидарностъ на трудя-
щитѣ се. Тѣ се организиратъ
въ свой съюзъ — Рабселсъ.
Противъ „благотворителностъ-
та“ организирватъ трудови дни,
събиратъ суми отъ своята кла-
са. създаватъ кухни, детски ко-
лонии и пр. Трудящитѣ се не

ЕПОХА НА ВЪЗРАЖДАНЕ

Годинитѣ следъ европей-
ската война съ право могатъ да
нарекатъ: „Епоха на въз-
раждане“. Епохални сж съ-
битията, които се развива презъ
то време. Човѣчеството отъ
е изправено предъ едно
възраждане. Възражда се
цѣлъ народъ, не и нѣколко,
а цѣлото човѣчество. И то
когато човѣкъ надиг-
не гордо глава и крачеше
въверено съ съзнанието, че
завѣтната мечта,
подарена му природата, тъй-

мо когато се посрѣщаше съ
саркастична насмѣшка теорията
на новия Прометей-Маркса, за
неизбѣжнитѣ катаклизми въ еко-
номическия и социаленъ жи-
вотъ, дължещи се на самата
система на икономическо ус-
тройство на капитализма, и ко-
гато всѣки капиталистъ се чув-
стваваше напълно оправданъ
да откаже на всѣко едно иска-
не и погушаваше съ всѣкакви
срѣдства гласа на тия, които
ковѣха неговитѣ и тия на об-
ществото блага — тогава, имен-

искать „милосърдие“ и помощ, а условия за създаване на работа и трудът да бжде полезен на цялото трудово общество, гдето паразитната класа ще бжде унищожена, а пролетариатът ще носи знамето на трудовото благоденствие — трудът, защото казва Ав. Бебелъ: „Нѣма наслада безъ трудъ, и трудъ безъ наслада“!

Б. Севернянинъ.

Б. Р. Очакваме и др. мнения по повдигнатия въпросъ, за да се разясни всестранно.

ХРОНИКА

Дружеството на запаснигѣ подофицери поканва запаснигѣ подофицери отъ града и околията на събрание на 21 т. м. 9 ч. пр. обѣдъ въ клуба съ дневенъ редъ: Постройка домъ-памятникъ за падналигѣ въ войнитѣ.

Търговскиятъ ни балансъ за миналата година е билъ благоприятенъ. Той се приключилъ съ единъ активенъ остатъкъ отъ 644.1 мил. лева, срещу пасивния остатъкъ отъ 88.4 мил. лева за 1932 година

Новиятъ законъ за занаятите поощрява и подпомага зан. кооперации. Облагитѣ, които имъ се даватъ сж: освобождаване вносетъ имъ отъ мито, намаление превознитѣ такси по желѣзницитѣ, данъчни облекчения и безмитенъ износъ на зан. произведения. Кооперациитѣ трѣбва да иматъ най-малко 15 члена.

Директорътъ на храноизноса е приготвилъ законопроектъ за въвеждане монополъ върху житото и ръжта. Предвижда се и премахването на хлѣбнитѣ марки.

На 28 т. м. ще се произведатъ избори за църковни настоятели.

„На 7. I. т. м. вечерята театралната трупа при Каракашлийското народно читалище „Родина“ изнесе драмата „Боряна“ отъ Йорданъ Йовковъ. Въпрѣки всички неудобства, които има една селска сцена, свободната и непринудена игра на младитѣ артисти бѣше по-вече отъ похвална. Вързамъ, че и за напредъ тия млади труженици ще работятъ съ сжия ентузиазъмъ въ полето на културата, за издигане на селото.“

Директорътъ на ежедневния в. „Победа“ г. Ас. Ал. Стамболийски, който недавно посети съ бълг. журналисти Бѣлградъ, е ималъ щастливата идея да интервюира известни югославянски политици, публицисти, учени, писатели и др. по въпроса за сближението между двата народа. Интересно е, че до като нашата „независима“ преса години наредъ ни представяше югославянскитѣ държавници за голѣми шовинисти и антибългари, спонтанитѣ чувства на съседния народъ при посрещане на бълг. царъ и искреннитѣ изявления на държавниците му, го рисуватъ като единъ братски народъ.

Крайно правдоподобни и знаменателни сж думитѣ на югославянския нар. представител Милошъ Драговичъ, който казва: „Въ дѣното на всички конфликти между двата народа стои нѣкоя интрига на чужди за двата братски народи интереси“.

Х.

Английския в-къ „Дейли Експресъ“ съобщава, че Япония имало намѣрение за бърза акция спрѣмо Съв. Съюзъ, която акция се състояла въ то-

ва: да бжде нападнатъ и разрушенъ Владивостокъ, тъй като той е най-здравата военна база на Азиатска Русия. Въ противенъ случай, японцитѣ се страхуватъ, че рускитѣ мощни аероплани сѣмо за нѣколко часа, при единъ възможенъ ненадеенъ конфликтъ, ще могатъ да разрушатъ напълно главнитѣ Японски градове, заедно съ Токио.

Х.

За коледнитѣ празници сж помилвани напълно, или частично 272 затворника.

Младежката Землед. група въ село Александрово на 7 т. м. изнесе съ голѣмъ успѣхъ драмата „Тъмни души“ и комедията „Отъ много умъ“. При препълненъ салонъ — публика заслужено акламираше добрата игра на тия младежи, които сж си поставили за целъ — да хвърлятъ просвета и свѣтлина между широкитѣ селски маси.

Селянинъ

с Геренъ

На 7. т. м. група младежи-занаятчици представиха пиесата „Тъмни души“ отъ Добри Немировъ съ успѣхъ.

Присъстващитѣ останаха много доволни и си отидоха благодарни отъ инициативата на своитѣ млади сѣселяни.

Хвала на инициаторитѣ.

Зрителъ

Въ телеграфопощенската станция пристигнаха нови красиви детски касички, съ цвѣтни надписи отъ дветѣ страни. Продаватъ се по 100 лева и ставатъ собственостъ на купувача.

Родители, снабдете вашитѣ деца съ такива касички. Съ тѣхъ тѣ ще привикнатъ да пестятъ.

Отъ станцията

Въ Финландия — страната на бѣлитѣ лилии — въ последнитѣ законодателни избори се отбелязва успѣхъ на социалистичитѣ и лѣвитѣ демократични партии за сметка на дѣснитѣ партии и фашизма.

Поминалъ се въ Франция

сорокостижно, преди заемането поста дипломатически представител на Съв. Русия въ Испания, Анатолий Луначарски прѣвъ народенъ комисаръ по просвѣтата въ Съв. Русия и известенъ литературенъ критикъ още по кремената на царизма. Нему се дължи въ голѣма степенъ запазването въ Москва, презъ гражданската война, на старитѣ художествени паметници, музеитѣ и др.

КНИЖНИНА

Получи се въ редакцията кн. 9 — та отъ сп. „Страници за всички“. Съдържа: При майката на руската революция, 24 часа отъ живота на най голѣмия свѣтовенъ градъ, Ново въ културата и много др.

Съ приложение 4-та безплатна кола отъ знаменития романъ „Хората въ хотела“.

Вестникъ на жената, брой 556 е въ 8 голѣми страници съ увеличени модели за бродирание и плетене и следното съдържание: правното положение на извънбрачните деца, статия отъ д-ръ Вѣра Златарева. Майоръ, разказъ отъ Аня Бѣливанова. Уличници, рисунка отъ Д. Друмевъ. Хигиена на ски-спорта отъ Петко Златевъ. Литературна критика отъ Гео Крънзовъ. Танцитѣ на Ела Илбакъ. Развалини, разказъ отъ М. Лаловъ. Най-новото въ зимното дамско детско облѣкло. Семейство и майчинство. Хигиена и красота. Уреголиране на тѣлесната тежестъ. Една майка, разказъ отъ Мазохъ. За прането. Разширение и възпаление на венитѣ. отъ д-ръ Нейковъ. Изпитани рецепти за готвене отъ В. Дѣлова. Здравни въпроси и отговори и пр.

Отдѣленъ брой 4 лева

Трезва борба, брой 5. Боенъ органъ на бѣл. въздърж. движение.

Р. Л. Ф., брой 155, посвѣтенъ на Анат. Луначарски. Р-ръ Анг. Томовъ.

Звезда кн. 11. Съдържание: Академията на наукитѣ въ СССР. Къмъ всички работници, инженери и агрономи, къмъ всички учени на пролетарското освобождение.

Д. Стояновъ. Ленинъ като икономистъ.

Ст. Стане. Литературнитѣ възгледи на Роза Люксембургъ

Д. Велиновъ. Ленинъ, Либкнехтъ, Люксембургъ.

В. И. Ленинъ. за брошурата на Юниустъ

Книжовни и публицистични бележки.

Кредитна кооп. „Искра“ с. Съединение — Е.-Джумайско —

ГОДИШНА РАВНОСМѢТКА

Къмъ 31 Декемврий 1933 год.

Наименование на сметкитѣ	ОБОРОТЪ		ОСТАТЪЦИ	
	да дава	да зема	да дава	да зема
Каса	124711	124702	9	
Заеми	155005	25911	129094	
Дѣлове въ съюзи и централи	65200	8000	57200	
Движими и недвижими имоти	354536	1727	352809	
Дебитори (длъжници)	695607	146368	549239	
Дѣловъ капиталъ		194300		194300
Членски вноски	634	1466		832
Българска Землед. Банка	8028	696386		688358
Кредитори	14158	121371		107213
Срочни влогове		4718		4718
Безсрочни влогове	31392	157820		126428
Разни активи	34340		34340	
Разни пасиви		842		842
Печалби и загуби	129672	129672		
	1613283	1613283	1122691	1122691

ВЕДОМОСТЪ

За печалбитѣ и загубитѣ къмъ 31 декемврий 1933 год.

ЗАГУБИ	СУМИ	ПЕЧАЛБИ	СУМИ
Наименование на разходитѣ		Наименование на приходитѣ	
Заплата на персонала	7800	Лихви и глоби отъ заемитѣ	43024
Канцеларски, освѣтление и отопление	1082	Лихви отъ дебитор. смѣтки	3791
Наеми	736	Такси	53
Възнаграждение на съвет.	1200	Печалби отъ вършачката	15539
Делегатски	37	„ редосѣялката	475
Амортизация на имотитѣ	1727	„ други машини	163
Лихви на влоговетѣ	10142	Дефицитъ (загуби)	66627
Лихви на кредитнитѣ с-ки	9940		
Лихви на Бѣлг. Земл. Банка	63437		
Повърнати лихви по заемитѣ	24936		
Събрана лихва по заемитѣ за след. години	842		
За вестници, книги и списан.	155		
Разни	8388		
	129672		129672

с. Съединение

31 Декемврий 1933 год.

Председателъ: (п) Илия Матевъ

К. Дѣловодителъ: (п) М. Йор. Тодоровъ

Кредитна Кооперация „Напредѣкъ“ с. Геренъ Ески-Джумайско

ГОДИШНА РАВНОСМѢТКА

Къмъ 31 декемврий 1933 год.

Наименование на сметкитѣ	Оборотъ		Остатѣци	
	да дава	да зема	да дава	да зема
Каса	1029007	1017850	11157	
Дѣлове въ съюзи и централи	145500		145500	
Заеми	2325715	1010670	1315045	
Движими и не движими имоти	669541	51024	618517	
Общи доставки (стоки)	279731	260418	19313	
Общи продажби	79367	79367		
Дебитори (длъжници)	678030	375586	302144	
Производители	10171	2171	8000	
Дѣловъ капиталъ	5400	350900		345500
Членски вноски	17353	26037		122072
Резервенъ фондъ	10535	132608		139571
Фондъ „Общопол. начинания“		139571		71678
Разни фондове		71678		1488381
Българска земеделска банка	97001	1585382		12592
Кредитори	5097	17689		15050
Срочни влогове	633	15683		216147
Безсрочни влогове	119949	336096		
Печалби и загуби	337807	337807		
Всичко.	5810837	5810837	2419676	2419676

ВЕДОМОСТЪ

за печалбитѣ и загубитѣ къмъ 31 декемврий 1933 год.

ЗАГУБИ	СУМИ	ПЕЧАЛБИ	СУМИ
Наименование на разходитѣ		Наименование на приходитѣ	
Заплата на персонала	21760	Лихви и глоби отъ заемитѣ	256453
Канцеларски, освѣтл. отопл.	3420	Лихви отъ дебиторни с-ки	4833
Делегатски	421	Такси	1625
Непредвидени	1600	Печалби отъ коопер. сгради	720
Амортизация на имотитѣ	7322	Печалби отъ вършачката	19626
Погашение на сградитѣ	2192	„ „ други машини	2516
Погаш. на вършачката комп.	38080	„ „ обща обр на земя	6722
Лухви на влоговетѣ	16886	„ „ общи достав. стоки	26345
Лихва на Бѣлг. Земл. Банка	110542	„ „ общи продажби	6520
Повърнати лихви по заемитѣ	106800	Разни	180
Събр. лихва по заем. за сл. г.	13861	Отъ изправление на грѣшки	1731
За вестници, списан. и книги	510	Дефицитъ (загуба)	10533
За културн. просветни цели	200		
Загуби отъ стоки	3825		
Данѣци	3803		
Отъ изправление на грѣшки	1731		
Признати фири на стоки	1150		
Разни	3704		
Всичко	337807	Всичко	337807

Председателъ: Стефанъ Колевъ

Касиеръ-дѣловодителъ: Енчо Г. Айладъновъ

Кредитна Коопер. „Царевца“ с. Айладънъ — Е.-Джумайска околия

ГОДИШНА РАВНОСМЕТКА

на 31 декемврий 1933 год.

Наименование на сметкитѣ	Оборотъ	
	да дава	да зема
Дѣлове въ съюзи и централи	5000	
Заеми	355159	
Имоти	112057	
Общи доставки	23493	
Дебитори	145577	
Дефицитъ загуби	6040	
Дѣловъ капиталъ		160199
Членски вноски		3110
Резервенъ фондъ		11888
Разни фондове		28127
Б. З. Банка		246101
Кредитори		15398
Срочни влогове		3924
Спестовни влогове		178579
Всичко	647326	647326

ВЕДОМОСТЪ

За печалбитѣ и загубитѣ къмъ 31 декемврий 1933 год.

ЗАГУБИ	СУМИ	ПЕЧАЛБИ	СУМИ
Наименование на разходитѣ		Наименование на приходитѣ	
Заплата персонала	21600	Лихви и такси отъ заемитѣ	21383
Канцел. отопл. и освѣтл.	2702	Отъ землед. машини	1800
Възнагражд. упр. съветъ	690	„ Кооп. ниви	2000
Делегатски	200	„ „ Общи доставки	1687
Амортизация имотитѣ	3870	„ „ продажби	151
Лихви на влоговетѣ	13237	Не събр. лих. по преср. заеми	6465
Лихви на Б. З. Б.	17665	Изправление на грѣшки	6753
„ пред. до 31. XII 1932 г. зап.	48439	Дефицитъ загуби	
За вестн. и списания	506		
Загуби отъ сток.	30		
Данѣци и глоби	605		
Изправ. грѣшки	61753		
Фирм. отъ стока	1118		
Разни	35102		
	175927		175927

с. Айладънъ 11-1934 год.

Председателъ: С. Р. Обрейковъ

Кас.-дѣловодителъ: Ал. Стойменовъ

Акцидентна художествена работа, реклами, афиши и др. изработени съ ЛИНО-ЛЕУМЪ въ печатница Менгишевъ